

דבר המערכת

דברי חיזוק והתעוררות במשנת רבינו התו"ט
נר מצוה ותורה אור - בלימוד משניות

הנה כל מועד ומועד יש לו סגולה מיוחדת, וכשמגיע היום חוזר וניעור הרושם שעשה אז בעת שנעשה הנס אשר בעבורו הוקבע, ואפשר איפוא להמשיך אותו הדבר למה שהוא מסוגל לזמן הזה. חג החנוכה סגולתו המיוחדת לזכות בכתרה של תורה, וכדלהלן:

הגה"ק בעל ה**רוקח** אומר: דתיקנו בחנוכה ל"ו נרות כנגד האור הראשון ששימש לאדם הראשון ל"ו שעות. וכתב על זה הבני יששכר (לחנוכה מאמר ב אות ח): הנך רואה מדבריו ז"ל שכל דבריו דברי קבלה מפי אליהו ז"ל שהארת המצוה נר חנוכה הוא מהארת אור הגנוז ונקבע לדורות ברוח הקודש מפני שידעו דבכל שנה יתגלה האור ההוא. על כן קראו לימים האלה חנוכה בשלימות. ונגזר האור ההוא בתורה (ראה דגל מחנה אפרים פר' בראשית בשם מרן הבעש"ט הק' זצ"ל) ונר חנוכה הוא חינוך והרגל לאור ההוא, ועל כן הוא "מסוגל לתורה" עכ"ד יעו"ש.

ובדרך מליצה נהגו לומר (עפ"י הגמ' בשבת כא): "מאי חנוכה? דתנו רבנן" ללמדך שמהותם של ימי החנוכה היינו לימוד התורה (ראה תפארת שלמה לחנוכה ד"ה גדולים).

החכם עיניו בראשו להתחזק ביתר שאת וביתר עוז בלימוד התורה בימים אלו, ובפרט בענין לימוד המשניות שע"י הלימוד הזה מתעורר חלק הנשמה שמשנה אותיות נשמה שידע שהוא חלק אלוקי ממעל ודה כל המטרה שאדם ידע מה תכליתו בעוה"ז ועכשיו בחנוכה הזמן גרמא כמו שכתב בספה"ק תפארת שלמה שהשמן אותיות נשמה, ועי"ז שמדליק נרות חנוכה בשמן זוכה שיתעורר חלק הנשמה, להיפך ממה שאמרו היונים לכתוב שאין לכם חלק באלוהי ישראל רק אדרבה צריך שידע שכל אחד מישראל יש לו חלק אלוקי ממעל, כמו שאנו אומרים כל יום בתפילה אלוקי נשמה שנתת בי טהורה היא וכו' ולכן צריך להשתדל להוציא ולגלות את חלק הנשמה שטמון בו ולגלות הכוחות שלו.

ובספר **מדרשו של שם** כתב בזה רמז נפלא, וז"ל: שמ"ן זי"ת בגימטריא משניות עה"כ, לרמז כי לימוד המשניות מסוגל מאד לנשמה להאיר אותה, כי נשמ"ה אותיות משנ"ה, והלימוד במשניות דומה לשמן זית זך כתית למאור להעלות נ"ר תמיד, היא הנשמה כדכתיב נ"ר ה' נשמת אדם עכ"ד ודפח"ח.

ויש להוסיף טעם נוסף ללימוד משניות בעת הזאת, דבימי החנוכה הללו מורגשים בחסרון בית המקדש - ולימוד משניות היו גורם לקרב את הגאולה, וכדאיתא במדרש רבה (ויק"ר פר' צו) אין כל הגליות הללו מתכנסות אלא בזכות המשניות וכו', וכי יש מנחה טהורה וקמיצה והקטרה בבבל, אלא אי זו, זו משנה, אמר הקב"ה הואיל ואתם מתעסקין במשנה כאילו אתם מקריבין קרבן עכ"ל.

ולפי זה הזמן גרמא להתחזק ללמוד וללמד להרבות פעלים בלימוד משניות, ובפירושו הטהור של רבינו בעל התוס' יו"ט, ובפרט שבדורנו אחרי שיצא לאור הביאור "ששון יו"ט" היו דבר השוה לכל נפש, וכל אחד יכול להשביע נפשו ורצונו במים מתוקים של תורה.

ויה"ר שנזכה לראות בעינינו בהדלקת המנורה הטהורה בבית המקווה במהרה בימינו אכי"ר.

דבר המלך ודתו

פנינים נפלאים מתורת רבינו בעניני דיומא
נרות חנוכה לרמז שהרוצה להיטהר מסייעין אותו

כ"ק אאמו"ר [הרה"ק רבי יחיאל מאלכסנדר] זצ"ל הקשה, מדוע קבעו הנס דוקא על הנרות.

אולי י"ל ע"פ דברי **התוספות יום טוב** (סוף יומא) על דברי אמרם ז"ל (שם) אמר רבי עקיבא אשריכם ישראל לפני מי אתם מטהרין ומי מטהר אתכם אביכם שבשמים, דרך ישרה שיבור לו האדם הוא שיקדש ויטהר את עצמו, והוא בחי' לפני מי אתם מטהרים, ולפי שיצר לב האדם רע עליו ולא יוכל לכופו לטהר את עצמו, אך נפשו תאבל עליו בראותו דלות מעשיו שאין לו כלל, והוא רחום יכפר עון מעורר אותו וזורק עליו מים טהורים, וכמו שנאמר וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם, ויעוררוהו ויתמכוהו בימין צדקו, בחי' ומי מטהר אתכם אביכם שבשמים.

והנה בימי יון הרשעה שהיו בשפל המצב מאד, שפגמו גם בהחלק יעקב, אף שהוא מהנמנע שיחטא כ"כ שהפגם יהיה בהחלק יעקב, החלק אלקי, וכאמרם ז"ל (סנהדרין מד) אע"פ שחטא ישראל הוא, וכמו שפירש **אדמו"ר מווארקא** אע"פ שחטא עכ"ז החלק ישראל החלק יעקב נשאר בקרבו וישראל הוא, וכמו שאנו אומרים נשמה שנתת בי טהרה היא, עכ"ז בימי יון הרשעה פגמו גם בהחלק אלקי, וכמו שאמרו להם היונים כתבו לכם שאין לכם חלק באלהי ישראל, וזה שאמר להם כתבו לכם על קרן השור דוקא, וכמו שפירש אאמו"ר [הרה"ק רבי יחיאל מאלכסנדר] זצלה"ה להראות להם כי תמה להם זכות אבות וזכות עקידה, שרק על קרן השור דפסול לשופר, והיינו כי פגמו גם בהחלק האבות המושרשת בלב ישראל. וכשגברו מלכות בית חשמונאי ובדקו, שדרשו וחקרו עצות איך לטהר את עצמו, כי נפשם דאב עליהם מאד על רוע מצבם השפל, ורצו למסור נפשם בכל לבבם ובכל נפשם כדי לטהר את עצמו מזהמתם עד שמחשבתם היה ניכרת מתוך מעשיהם, שהיו מהדרים אחר שמן טהור, ומסתמא רצונם גם בטהרת נפשם בשלימות, כי זה היה עיקר מגמתם במסירות נפש, בזכות זה זכו להנס לבחי' ומי מטהר אתכם אביכם שבשמים, וזרקתי עליכם מים טהורים, וסבב להם הקב"ה ומצאו פך של שמן טהור. ולזכר זה קבעו ועשאו הנס על השמן דוקא.

ואף כי לכאורה אין לנו עתה שום נפקא מינה מזה, אך להראות לכל כי ממנו ניקח לעבוד את ה' עד ביאת הגואל בבי"א, כשירצה אדם לקדש ולטהר את עצמו, אף מי שפגם כל כך, עכ"ז אם ירצה לטהר את עצמו ומהדר אחרי טהרתו, זוכה לבחי' וזרקתי עליכם מים טהורים, ויעוררוהו ויתמכוהו בימין צדקו, ומטהרו בטהרה גמורה.

תפארת שמואל (אלכסנדר) לחנוכה

הגליון יוצא לאור עולם ע"י

מכון תוס' יו"ט המבואר

לקבלת הגליון באימייל, וכן לתגובות והערות:

machontosfosyomtov@gmail.com

מעדני יו"ט

לקט משובח ונבחר עפ"י דברי רבינו על סדר הפרשיות התורה
פרשת תולדות:

השדים אין להם מזונות לכך חומסין, וזה היה עשו

וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל רִבְקָה אִמּוֹ הֵן עָשׂוּ אֹחִי אִישׁ שָׂעִר וְאָנֹכִי אִישׁ
חָלָק (כז, יא). במד"ר (פ' ס"ה) וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב הֵן עָשׂוּ אֹחִי אִישׁ שָׂעִר,
גִּבּוֹר שָׂדִין, כַּמְדָּא וְשַׁעֲרִים יִרְקְדוּ שָׁם, וְאֹנִכִּי אִישׁ חָלָק כַּמְדָּא כִּי
חָלָק ה' עִמּוֹ וגו'.

ביאור הדברים, דהנה כל מה שברא הקדוש ברוך הוא בעולמו
ניתן לו עם בריאתו הקיום ובכלל זה המזונות שלו. וידועים דברי
התוס' יום טוב (ברכות פ"ז מ"ג) שבברכת הזימון מזכירין שם
המורה על הדין כי מצד מדת הדין מגיעים מזונות לכל הנבראים כי
לא נבראו שיגיעו ברעב. ובש"ס שלהי קידושין (פ"ב ב) ראיית ח' ועוף
שיש להם אומנות והם מתפרנסין שלא בצער וכו' אלא שהרעותי
את מעשי וכו', משמע שלולא החטא היו מגיעין המזונות במדת
הדין. והטעם שבגמר הבריאה שניתן לו הקיום ניתנו לו נמי מזונותיו.

אך זהו בנבראים שנגמרה בריאתם, אבל השדים שלא נגמרה
בריאתם מפני שקידש היום כבמדרש (פר' ז'), א"כ מובן שלא נבראו
עמם מזונותיהם ואין להם חיות ומזונות אלא מה ששודדים וגונבים,
וכבש"ס חולין (דף קה:) מילי דצייר וחתים וכייל ומני לית להו רשותא
למשקל מיני, מכלל דמידי דלא צייר וחתים דרכם למשקל, וע"כ
שמום שדים, נגזר מלשון שודד. **והרמב"ן** (פ' אחרי) כתב שנקראו
שדים בעבור שמשכנם במקום שדוד כגון המדבר. ולפי דרכו יובן
ביותר שבאשר כל קיומם הוא מהשדירה ושם של דבר הוא מהותו
ומהותו נתלה בקיומו.

ולפי האמור יתבאר המאמר "הן עשו אחי איש שעיר" - גבר
שָׂדִין, שידוע שהסטרא אחרא אין לה חיות בפני עצמו כלום אלא
שאליה דבר יגוב מן הקדושה, וע"כ מהותו של עשו לחיות מן
הגזלות ומן החמסים ולהשיג מה שרוצה רק ע"י תחבולות ושוד.
אבל "אנכי איש חלק" - "חלק ה' עמו", ואין קיומי וחיותי אלא ממה
שהנני חלק ה' ואינני נצרך עוד לשום דבר זולת הניתן לי מהשמים.
והיא מעין מאמר שלמה המלך ע"ה אני שואל בתו של מלך והכל
בכלל, וכבר פירשנו שבפשוטו שוב הוא שואל כסף וזהב וכו' אלא
הפירוש ששוב אין דברים אלו תופסין מקום אצלו ואיננו נצרך עוד
לשום דבר נוסף. וכעין שהגיד זקני האדמו"ר הגדול זצלה"ה
מקצק שכבוד מלכות הוא לאמור שמאחר מלך שוב אין
חסר לי שום דבר, ששום דבר אין תופס אצלי מקום, עכת"ד הצריך
לעינינו. וזהו הפירוש אני שואל את בתו של מלך והכל בכלל, וזה
עצמו הוא מאמר יעקב "ואנכי איש חלק".

ובזה יש לפרש הענין שבשבת יהי' כאילו כל מלאכתך עשוי',
שאין הכוונה לרמות את עצמו אלא באשר שבת היא נחלת יעקב,
יהי' באותה בחי' להיות חלק ה' שמעתה אין שום דבר בעולם תופס
מקום וחסר לו.

שם משמאל

חנוכה:

חנוכה על שם חנוכת המזבח

בגמ' שבת (כב, ב): מאי חנוכה, דתנו רבנן בכ"ה בכסלו יומי
דחנוכה תמניא אינון וכו' מצאו פך אחד וכו' ולא הי' בו להדליק אלא

ליום אחד ונעשה נס והדליקו ממנו ח' ימים, לשנה האחרת קבעום
ועשאוּם יום טוב בהלל והודאה עכ"ד הש"ס.

ועל זה התפללו כל חכמי לב, הא דשאלו מאי חנוכה, וכי סלקא
דעתא שלא ידעו עד הנה מענין חנוכה, אשר כבר מסרו ישראל נפשם
על המצוה הזאת כדמצינו במדרשים. וגם דברי רש"י ז"ל הוא לפלא,
שפירש שהשאלה הוא על איזה נס קבעוה, וכי חלילה נשתכח הנס מן
הדורות עד שנצטרך לשאול מה הי' הנס.

ומה שנראה לי לפרש, הוא בהקדם לתרץ הדקדוק שדקדקו
במפרשים ז"ל, על אמרם ז"ל בכ"ה כסלו יומי דחנוכה תמניא אינון וכו',
וכי תיכף אחר יום הראשון שהוא יום כ"ה כסלו נגמר ונסתיים גם כן כל
הח' יומין, והא כל יום ויום הוא בפני עצמו, ואחר יום הראשון שהוא יום
כ"ה כסלו הוא יום ב' לימי חנוכה וכן כולם. ועל מה ולמה נכתב לשון
כזה אשר המשמעות נותן שכל ימי חנוכה נכללו כולם ביום הא' בכ"ה
בו. וא"ת שבאמת כן הוא שכולם נכללו ביום הראשון, א"כ מן הצורך
להודיענו באיזה דבר נכללו.

ואולם האמת הוא עד לחזא לפי עניות דעתי, יען שבש"ס גופא
בסיום המאמר הלזו אצל הקביעות שקבעו החכמים ליו"ט אין אומר ואין
דברים כמה ימים קבעו ליו"ט, ולכן הוכרחו להודיע מתחילה שתמניא
אינון...

לכן לבי אומר לי בטח, שבמכוון סדרו כן בסדר הזה, כדי להתיישב
בזה קושית הראשונים (ראה בית יוסף בשו"ע אורח חיים סימן תר"ע)
מדוע באמת קבעו ח' ימים הא הנס לא הי' רק ז' ימים, לאשר שעל היום
הראשון הי' די בהפך שמצאו, ותירצו כמה תירוצים עיי"ש. וכמה מן
הראשונים תירצו לאשר שראינו שאנחנו קורין בימים ההם בעניני חנוכת
הנשיאים, בודאי הי' גם כן איזה חנוכת המזבח, כאשר באמת הביא
התוס' יום טוב בפרק ג' דמגילה אשר מצאו אז המזבח משוקץ וסתרו
ובנאוהו מחדש וחנכוהו בכ"ה בו עיי"ש. וכן הביא והסכים הפרי חדש
בהלכות חנוכה (סימן תרפ"ד סעיף ב') עיי"ש. ואם כן באמת היום
הראשון הוא זכר לחנוכת המזבח ולא לזכר המנורה.

ולזה במכוון השמיטו מסדרי הש"ס המספר הימים אחר מעשה
הנס בעיקר הקביעות, להורות שעל הנס הזה לבד לא נקבעו כל הח'
ימים, כי היום הראשון לא נקבע לזכר הנס הזה רק להחנוכת המזבח
כנזכר. ויען שעל כל פנים ח' ימים אינון יהי' לזכר מה שיהי', לכן הוכרחו
להודיע מתחילה על כל פנים בדרך העברה שתמניא אינון. כן נראה לי
ברור. והוא סייעתא גדולה ובדודה לדברי מי שאומר כן, אשר היום
הראשון לא נקבע לזכר הנס דהמנורה רק לזכר החנוכת המזבח וזה
ברור.

ולפי זה מה מאוד נכון הדבר לקריאת הימים האלה בשם ימי חנוכה,
יען שהוכרחו לקרות כך את היום הראשון לפי שנקבע עבור זה, לכן
נמשך השם הזה לכל הח' ימים ממילא, כדי שלא ישנתה מועד אחד
לשמות הרבה והבן.

ומעתה זה שאלת הש"ס, מאי חנוכה, היינו למה קראו לימים האלה
בשם חנוכה דייקא. והשיבו מסדרי הש"ס: דתנו רבנן בכ"ה בכסלו יומי
דחנוכה תמניא אינון וכו' לשנה האחרת קבעום ועשאוּם יו"ט בהלל
והודאה. וקשה כנ"ל מדוע העלימו כאן בהעיקר הקביעות כמה ימים
קבעו ליו"ט? אלא על כרחך שבמכוון העלימו כאן אחר סיפור הנס
המספר הימים, כדי לידע שלא כל הח' ימים כולם נקבעו לזכר הנס הלזו
המדובר, רק היום הראשון נקבע לזכר החנוכת המזבח כאמור. ואם כן
שפיר קראוהו לימים האלה בשם חנוכה דייקא, וזה ברור ונכון לפי עניות
דעתי.

ומיושב בזה גם כן הא דדייקו לומר בכ"ה וכו' תמניא אינון, כי שפיר
נכללו כל היומין ביום הראשון בענין השם דחנוכה כאמור.

צבי לצדיק (חדשי כסלו טבת להרה"ק מבלושוב זי"ע)

ששון יום טוב

מטעמת מהביאור הנפלא "ששון יו"ט" שבהוצאתנו - המבאר דברי התו"ט

לבקשת רבים מקוראי הגליון, מביאים אנו טעימה מהפירוש הנפלא "ששון יום טוב" המבאר את דברי רבינו התוס' יו"ט - בשילוב תיבות הביאור בתוך דבריו.

בחרנו להגיש בפני הקוראים פירוש על דברי רבינו במסכת אבות (פרק ה' משנה ז) - הקשורים לפרשיות השבוע בשאילת יעקב אבינו את רועי הצאן של חרן, בשלום לבן בן בתואל הארמי.

יש לציון שמפאת קוצר היריעה הבאנו רק את הפירוש המשובח בתוך התיבות, ורק מקצת מתוך ההערות המחכימות המעטרות את הפירוש, ויותר ממה שכתוב כאן מבואר ומפורט בספר עצמו, ישמע חכם ויוסף לקח - ללמוד בספר עצמו - בבחינת אותיות מחכימות, וימצא נופת צופים וכל טעם.

על מה שלא שמע - אומר לא שמעתי

שנינו במשנה מסכת אבות (פרק ה' משנה ז): שבעה דברים בגולם ושבעה בחכם, חכם אינו מדבר בפני מי שהוא גדול ממנו בחכמה ואינו נכנס לתוך דברי חברו ואינו נבהל להשיב שואל כענין ומשיב כהלכה ואומר על ראשון ראשון ועל אחרון אחרון, ועל מה שלא שמע אומר לא שמעתי ומודה על האמת וחלופיהן בגולם.

ופירש ר' עובדיה ברטנורא: ועל מה שלא שמע אומר לא שמעתי - אם פוסק דין מן הסברא מדעתו לא יאמר כך שמעתי מרבותי. ומצינו באנשי חרן (בראשית כ"ט) כששאל מהם יעקב השלום לו, אמרו לו שלום, והנה רחל בתו באה עם הצאן, כלומר, זה אנו יודעים, ואם תשאל יותר, הנה רחל בתו באה עם הצאן והיא תגיד לך, כי אנחנו לא ידענו יותר מזה.

קושי' על פי' הר"ב הלא אין זה אלא מדת האמת

ועל מה שלא שמע אומר לא שמעתי. פי' הר"ב אם פוסק דין מן הסברא מדעתו, לא יאמר כך שמעתי מרבותי ע"כ. ותמינה דזו מדת כל אדם שלא לשקר, כל שכן בפסק דין שיתלה עצמו באילן גדול, ואולי השומעים יסמכו עליו מפני ששמעו שזה קבל כך, ונמצא מכשיל הרבים שאפשר שאין הדין כך. גם הראיה שהביא מאנשי חרן אינו ענין לנדון זה כלל [נראה כוונתו דעל שאלת יעקב על שלום לבן, למה שישקרו ויאמרו דבר בשם לבן שלא אמרו].

והרמב"ם פי' ולא יתפאר במה שלא ידע, והוא אמרו על מה שלא שמע אומר לא שמעתי [וכדאמרו במסכת דרך ארץ זוטא (פרק ב'): ואם חפצת ללמד אל תאמר על מה שלא שמעת שמעתי, ואם שאלוך דבר קטן ואי אתה יודע בו אל תבוס לומר איני יודע, ואם שנית לך ולא שמעת אל תבוס לומר שנה לי, ואל תשא פנים לעצמך לומר שמעתי, עשה דברים לשום פעולתן לדבר בהם לשמים] ע"כ. ועל זה יצדק ראיית אנשי חרן שאם בדרך ארץ הוא כך [ר"ל דבאנשי חרן אנו רואין שעל מה שלא ידעו, אמרו לא שמענו, ואם בדרך ארץ כך, אע"פ דלא שייך ביה הא דאמרו שאם יאמר שמעתי לא ילמוד ויכנס ויצא ריקם, ק"ו בעיני חכמה ותורה שע"י שיאמר שמעתי, לא יגיע לידי לימוד], ק"ו בעיני חכמה ותורה:

[הדברים להלן מהערות למטה: ועי' עוד פירוש במדרש שמואל: שעל מה שלא שמע אומר לא שמעתי, כלומר אם חידש לו חברו שום חדוש, שהוא מעולם לא שמעו, אומר ומודה שלא שמעו מעולם אלא נתחדש עתה אליו מפיו, כדי להזיזו לו טיבוא, עכ"ל. והילקוט הגרשוני העתיק בשם ספר שיחת חולין של ת"ח, שכתב: הגאון ר"מ חפץ ז"ל דרש ברבים פלפול עמוק, ובתוך הדרשה הגיד לו אחד מהעומדים עליו כי לא חידש כלום כי כבר ראה הדברים כתובים בספר, [ובאמת היה בתוך פלפולו הגדול דבר אחד קטן שהיה נכתב באיזה ספר מקודם, אשר לא ראה עוד הגאון הנ"ל]. ויען הגאון ויאמר הנה אמרו באבות שבעה דברים בחכם וחלופיהן בגולם, וחשב שם בתוך השבעה דברים אשר בחכם, ועל מה שלא שמע אומר לא שמעתי, וא"כ החילוף הוא בגולם שעל מה שלא שמע אומר שמעתי, וקשה וכי גולם קרית ליה, והלא שקרן הוא ולא גולם, אך הכוונה הוא כך, דהנה החכם כאשר ישמע מאיזה איש דברים חדשים, אף כי שמע כמעט כל הדברים רק איזה פרט בתוך הדברים הוא חדש אצלו, נחשב הדבר ההוא בעיניו כמוצא שלל רב, ובעיניו כאילו הכל חדש. וז"ש ועל מה שלא שמע, פי' אם רק מה, דבר מועט לא שמע אומר לא שמעתי כולה, וחלופיהן בגולם, אצל הגולם הוא ההפוך, אף שכל הדברים חדשים, ורק איזה דבר מועט יש בו ששמע, כבר אומר על הכל ששמע, ע"כ דפח"ח, עכ"ל].

קריאה לשותפות במפעל קודש

בס"ד

לאלפי קוראני היקרים, ב"ה למעלה מעשור זוכים אנו להוציא לאור את הגליון החשוב 'מעדני מלך', המאיר מזיו תורתו של רבינו בעל התוספות יום טוב זיע"א. אנו פונים אליכם בקריאה נרגשת להירתם ולסייע בידי עמלי התורה.

עלון זה אינו רק בבחינת לימוד תורה גרידא, אלא הוא מהווה כלי לחיזוק שני עניינים חשובים ביותר:

- הפצת תורת העמוקה והרחבה של רבינו התו"ט בכל תפוצות ישראל.
- חיזוק עמוד התפילה ועניין השתיקה המוחלטת בעת התפילה וקריאת התורה, כפי שהתוס' יום טוב הקפיד עליה בדקדוק נמרץ.

הצטרפו נא אלינו להיות שותפים במפעל תורני זה! ובזכות תרומתכם הקדושה, תזכו שתעמוד לכם זכותו הגדולה של בעל ההילולא רבינו התוספות יום טוב זיע"א, שיום פטירתו חל בו באלול, לברכה וישועה בכל ענייניכם.

למעוניינים, ניתן להקדיש עילוי נשמה, זיווג הגון, רפואה שלימה או כל ישועה אחרת, בסכום של \$50 ומעלה, והדבר יצוין על גבי העלון הקדוש.

נא לפנות machontosfosyomtov@gmail.com

ברוקדה ובברכה

מכון תוס' יו"ט המבואר

סיפורים נפלאים ישועות ונחמות בזכות הזירות מלשוחה

בשעת התפילה כתקנת רבינו התוס' יו"ט

אני מודה לה' על חסדיו המרובים ובודאי אמשיך בעזרת ה' ובלי נדר להחזיק את הקבלה הטובה שלא לדבר בשעת התפילה וקריאת התורה.

ש. ג. מאנסי (קדוש היכלך שעל ידי מנין חסידי בעלזא עיה"ק צפת ת"ו)

שידוכים וזרע של קיימא וישועות מעל המבע

הרה"צ רבי שמואל שמעלקא בידרמן שליט"א, אחיו של הרבי הקדוש רבי שמעון נתן נטע מלעלוב זיע"א, סיפר על בחור מבוגר שבמשך שנים רבות לא מצא את בת זוגו וביקש ממנו שיתפלל עליו. אמר לו הרה"צ, ידוע ומפורסם הדבר שאחי הקדוש אמר לכל מי שרצה ישועה, שיקבל על עצמו לא לדבר כלל בשעת התפילה וקריאת התורה ויוושע. "עלה להר הזיתים לציון אחי הקדוש ושם תקבל על עצמך את הקבלה הנ"ל".

מיד הלך אותו הבחור להר הזיתים לקבר הרבי וקיבל על עצמו לא לדבר בשעת התפילה, והתפלל לפני ריבונו של עולם שימצא את זיווגו בזכות קבלתו ובזכות הרבי אשר מסר עצמו על השתיקה בשעת התפילה.

וראה זה פלא, לפתע פתאום עלתה על הפרק הצעת שידוך מוצלחת ותוך ימים ספורים התארס הבחור! הדבר אירע לאחרונה ממש.

וכן סיפר אברך לכבוד קדושת מרן אדמו"ר שליט"א, שהיה נשוי תשע שנים ולא זכה לזרע של קיימא. וביום י"ג מידות בעת העלייה על הציון עלה גם הוא בתוך הקהל הקדוש, וכאשר עמד ליד הציון קיבל על עצמו לא לדבר בשעת התפילה וזמן קצר לאחר מכן נפקד בסיעתא דשמיא.

וכמו כן סיפר לי עד ראה שבאחת השנים התפלל הרבי הקדוש מלעלוב זיע"א, בשבת ההילולא של הרה"ק רבי מנדל מוויטבסק זיע"א בחצר רבי מאיר בעל הנס בטבריה. לעת חזרת הש"ץ של מוסף הרגיש רביה"ק בבן ש"ק [בן שבת קודש] אחד שעמד שם בצד השני של החצר והחליף מילה ושתיים עם מישהו שעמד לידו. מיד נפנף אליו באצבעו בתנועה של איום שיפסיק לדבר, והלה נשתתק בבהלה בו במקום. לאחר התפילה כאשר הלה עבר על פניו ואמר לו "גוט שבת" ענה לו רביה"ק במאור פנים ומיד הוסיף, "והרי פתחת כעת שטיבל חסידי ואתה רוצה להצליח. דע לך שאם תקבל על עצמך לא לדבר כלל בעת התפילה - תצליח ביותר!"

(גל' קדושת בתי מקדש מעט - מכתבו של הרב א.

רראדווייח)

השריפה שכיבתה בזכות הקבלה טובה

אני ילד בן 11, ואני מתפלל עם אבי שליט"א בבית המדרש טאשנאד במאנסי. גליון 'קדוש היכלך' של חסידי בעלזא בצפת מחולק מידי שבוע, ונקרא על ידי בשקיקה. בשבת אחת שוחחתי עם אחי הצעיר על סיפורי המופתים המסופרים בגליון, ובינינו לבין עצמנו העלנו ספק האם אכן הסיפורים נכונים ואמיתיים, או שיש בהם הרבה תוספת והגזמות מעל ומעבר. אבל בכל זאת הסיפורים השאירו עלינו רושם חזק, וסיכמנו בינינו שבסייעתא דשמיא בשבת הבאה עלינו לטובה פרשת מקץ-חנוכה, ננסה שלא לשוחח במשך כל התפילה וקריאת התורה, שהרי בכל אופן אסור לדבר בשעת התפילה.

כשהגיע שבת ברוך ה' הצלחנו לעמוד בקבלה, ובאמת במשך כל התפילות וקריאת התורה לא דברנו אף מילה.

במוצאי שבת נסענו למסיבת חנוכה שהתקיימה אצל דודינו, היו שם הרבה מבני דודינו ביחד, ואחד מהם שיחק בפסנתר, סביבו ישבו כמה מהילדים והקשיבו לנגינתו, ביניהם ישבנו גם אני ואחי. לפתע אמר לי אחי: **אני מרגיש שהגב שלי חם-חם מאד!**

הסתכלתי מאחוריי וראיתי כי בגדיו נדלקו מאש נרות החנוכה שעמדו שם, הכתונת שלו יחד עם הטלית קטן בוערים באש. בהבזק של רגע נתתי מכה הגונה על הגב שלו, וברוך ה' זכיתי להיות השליח הטוב לכבות את האש, ולהציל אותו מאסון רציני.

איני יודע מניין ידעתי מה שצריך לעשות, מדרך הטבע במצב כזה מאבדים עשתונות ומתחילים לצעוק בהיסטריה, ובינתיים מאבדים רגעים יקרים היכולים לעכב ולמנוע את האסון. **אני בטוח שזכות הקבלה הטובה שעשינו יחדיו, זה מה שהציל אותנו, וזה מה שגרם לי להגיב נכון ולהיות השליח הטוב להצלתו.**

אחר כך חשבתי לעצמי, שמוסר ההשכל שאפשר ללמוד מזה הוא גדול מאוד, מילה של דברים בטלים בשעת התפילה, היא כמו שלהבת שתוך רגע יכול להידלק מזה תבערה גדולה. והשתיקה מכבה את האש.

ידוע שפעם פרצה שריפה בבית המדרש בסקווירא, בית המדרש נשרף חוץ מהחדר שבו התפלל הרבי זצ"ל, והרבי הסביר את הסיבה שהחדר שלו לא נשרף, כי שם לא מדברים בשעת התפילה.

הגליון נתנדב לע"נ הרה"ח ר' חיים בן הרה"ח ר' משה ז"ל נפטר ז"ך כסלו ת.נ.צ.ב.ה

הונצח ע"י בנו הרה"ח ר' יהונתן אלכסנדר ישראל שליט"א